

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Document de ședință

A7-0287/2011

22.7.2011

RAPORT

referitor la absorbția fondurilor structurale și de coeziune: învățăminte
desprinse pentru viitoarea politică de coeziune a UE
(2010/2305(INI))

Comisia pentru dezvoltare regională

Raportor: Michael Theurer

Raportoare pentru aviz (*):
Edit Bauer, Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale

(*): Procedura comisiilor asociate – articolul 50 din Regulamentul de
procedură

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	3
EXPUNERE DE MOTIVE.....	14
AVIZ AL COMISIEI PENTRU OCUPAREA FORȚEI DE MUNCĂ ȘI AFACERI SOCIALE.....	18
REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE	23

(*) Procedura comisiilor asociate – articolul 50 din Regulamentul de procedură

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la absorbția fondurilor structurale și de coeziune: învățăminte desprinse pentru viitoarea politică de coeziune a UE (2010/2305(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 174-178,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 26 ianuarie 2011 intitulată „Contribuția politicii regionale la creșterea inteligentă în Europa 2020”, COM(2011)0017,
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei intitulat „Contribuția politicii regionale la creșterea durabilă în Europa 2020” (SEC(2011)0092),
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 25 octombrie 2010 intitulat „Politica de coeziune: răspunsul la criza economică, o revizuire a punerii în aplicare a măsurilor politicii de coeziune adoptate în sprijinul planului european de redresare economică” (SEC(2010)1291),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 31 martie 2010 intitulată „Politica de coeziune: raport strategic pentru anul 2010 privind punerea în aplicare a programelor pentru perioada 2007-2013” (COM(2010)0110),
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 31 martie 2010 intitulat „Document de însoțire pentru Comunicarea Comisiei din 31 martie 2010 intitulată - Politică de coeziune: raport strategic pentru anul 2010 privind punerea în aplicare a programelor pentru perioada 2007-2013” (SEC(2010)0360),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „EUROPA 2020: o strategie europeană pentru o creștere inteligentă, ecologică și favorabilă incluziunii” (COM(2010)2020),
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 539/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 iunie 2010 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune în ceea ce privește simplificarea anumitor cerințe și în ceea ce privește anumite dispoziții referitoare la gestiunea financiară¹,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 437/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 mai 2010 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1080/2006 privind Fondul european de dezvoltare regională în ceea ce privește eligibilitatea intervențiilor în domeniul locuințelor în favoarea comunităților marginalizate²,

¹ JO L 158, 24.06.2010, p. 1.

² JO L 132, 29.05.2010, p. 1.

- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 397/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1080/2006 privind Fondul European de Dezvoltare Regională în ceea ce privește eligibilitatea investițiilor în domeniul eficienței energetice și al energiei regenerabile în locuințe¹,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 284/2009 al Consiliului din 7 aprilie 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune, în ceea ce privește anumite dispoziții privind gestiunea financiară²,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 85/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune, în ceea ce privește anumite dispoziții privind gestiunea financiară³,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune⁴,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1081/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iulie 2006 privind Fondul Social European și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1784/1999⁵,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1080/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iulie 2006 privind Fondul European de Dezvoltare Regională și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1783/1999⁶,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1828/2006 al Comisiei din 8 decembrie 2006 de stabilire a normelor de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune și Regulamentul (CE) nr. 1080/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind Fondul European de Dezvoltare Regională⁷,
- având în vedere Decizia Consiliului din 6 octombrie 2006 privind orientările strategice comunitare în materie de coeziune (2006/702/CE)⁸,
- având în vedere concluziile Consiliului privind raportul strategic pentru anul 2010 al Comisiei referitor la punerea în aplicare a programelor politicii de coeziune adoptate de Consiliul Afaceri Externe la 14 iunie 2010,

¹ JO L 126, 21.05.2009, p. 3.

² JO L 94, 08.04.2009, p. 10.

³ JO L 25, 29.01.2009, p. 1.

⁴ JO L 210, 31.07.2006, p. 25.

⁵ JO L 210, 31.07.2006, p. 12.

⁶ JO L 210, 31.7.2006, p. 1.

⁷ JO L 371, 27.12.2006, p. 1.

⁸ JO L 291, 21.10.2006, p. 11.

- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 14 iulie 2010 intitulat „Modalitățile de încurajare a parteneriatelor eficiente în gestionarea programelor din cadrul politicii de coeziune, pe baza bunelor practici din ciclul 2007-2013” (ECO/258),
 - având în vedere avizul Comitetului Regiunilor referitor la „Politica de coeziune: raport strategic pentru anul 2010 privind punerea în aplicare a programelor pentru perioada 2007-2013” din 1-2 decembrie 2010 (CdR 159/2010);
 - având în vedere Rezoluția sa din 23 iunie 2011 referitoare la raportul pentru anul 2010 privind punerea în aplicare a programelor politicii de coeziune pentru perioada 2007-2013¹,
 - având în vedere Rezoluția sa din 14 decembrie 2010 privind realizarea unei adevărate coeziuni teritoriale, sociale și economice în UE – o condiție sine qua non a competitivității globale?²,
 - având în vedere Rezoluția sa din 24 martie 2009 referitoare la punerea în aplicare a Regulamentului privind fondurile structurale 2007-2013: rezultatele negocierilor privind strategiile naționale din domeniul politicii de coeziune și programele operaționale³,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare regională și avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A7-0287/2011),
- A. întrucât capacitatea de absorbție reprezintă măsura în care un stat membru și regiunile sale pot folosi resursele financiare alocate din fondurile structurale și de coeziune în mod eficace și eficient și întrucât această capacitate este necesară pentru a aduce contribuția maximă la coeziunea economică, socială și teritorială, utilizând resursele puse la dispoziție din fondurile UE;
 - B. întrucât politica de coeziune a Uniunii este deosebit de importantă pentru dezvoltarea armonioasă a Uniunii și întrucât, în ciuda progreselor realizate în direcția reducerii inegalităților de dezvoltare dintre regiuni, există încă diferențe foarte importante între nivelurile de dezvoltare economică, socială și teritorială ale acestora;
 - C. întrucât regiunile cele mai defavorizate și microregiunile nu dispun de resursele financiare și umane și nici de sprijinul administrativ necesare în vederea utilizării adecvate a fondurilor UE la care au acces;
 - D. întrucât politica regională a UE este un instrument indispensabil pentru promovarea coeziunii economice și sociale, care permite Uniunii să ia măsuri pentru reducerea decalajelor dintre regiuni, promovarea unei convergențe reale și stimularea dezvoltării, a creării de locuri de muncă de calitate și a progresului social, instrument care este, de asemenea, în beneficiul regiunilor mai puțin dezvoltate;

¹ Texte adoptate, P7_TA(2011)0283.

² Texte adoptate, P7_TA(2010)0473.

³ JO C 117E, 6.5.2010, p. 79.

- E. întrucât capacitatea de absorbție nu este un parametru, ci o variabilă și întrucât aceasta diferă în mod considerabil între și în diferitele state membre și regiuni, astfel încât este nevoie de soluții individuale pentru mărirea acestei capacități;
- F. întrucât obiectivul de a absorbi cât mai mult sprijin financiar posibil necesită eforturi permanente din partea statelor membre și a autorităților de gestiune, iar implicarea administrației locale și regionale în fiecare etapă a procesului, precum și o capacitate adecvată a structurilor instituționale și sisteme de control și de gestionare eficiente;
- G. întrucât capacitatea administrativă, în special în ceea ce privește planificarea și punerea în aplicare a proiectelor, reprezintă un element esențial pentru capacitatea de absorbție și trebuie să fie consolidată, mai ales în statele membre care înregistrează întârzieri și rate de absorbție scăzute;
- H. întrucât normele legate de fondurile structurale și de coeziune sunt complexe prin natura lor, făcând dificilă punerea lor în aplicare în dreptul național și respectarea lor, ceea ce poate duce la apariția unor erori, astfel încât statele membre și regiunile consacră prea mult timp încercând să gestioneze și să controleze aceste erori și întrucât, în consecință, aceste norme trebuie să rămână stabile în timp pentru a favoriza o mai bună absorbție; întrucât, cu toate acestea, ar trebui încurajată simplificarea punerii în aplicare a instrumentelor financiare;
- I. întrucât, în ciuda scăderii ratei de eroare și a deturnărilor ajutoarelor structurale, măsurile adoptate de statele membre trebuie consolidate în vederea reducerii deturnărilor de ajutoare și a recuperării sumelor plătite în mod nejustificat;
- J. întrucât statele membre care au aderat la UE, în special în actuala perioadă de programare, se confruntă cu dificultăți în ceea ce privește absorbția, ca urmare a creșterii semnificative a fondurilor disponibile față de fondurile din perioada premergătoare aderării, dar și ca urmare a deficiențelor structurilor administrative referitoare la elaborarea, asistența și evaluarea proiectelor;
- K. întrucât lipsa de vizibilitate a nivelurilor de folosire a fondurilor pe termen scurt și mediu reprezintă o frână pentru capacitatea de absorbție, fiind necesară o mai mare transparență la toate nivelurile de guvernare;
- L. întrucât Fondul social european (FSE) furnizează un sprijin esențial politicilor privind piața forței de muncă și joacă un rol important în promovarea incluziunii sociale și întrucât se impune creșterea considerabilă a finanțării acestuia,
 1. atrage atenția asupra eforturilor depuse pentru accelerarea dezvoltării capacităților de absorbție și a implementării bugetare a politicii de coeziune în 2010, în ciuda problemelor menționate mai sus, și salută intervențiile planului european de redresare economică din cadrul politicii de coeziune, care au avut efect pozitiv în ceea ce privește accelerarea punerii în aplicare a programelor și accesul beneficiarilor la fonduri; solicită Comisiei să continue aceste intervenții în perioada 2014-2020;
 2. subliniază că problemele legate de absorbție s-au datorat următorilor factori principali:

- dificultăți legate de finalizarea procedurilor de evaluare a conformității privind noul sistem de gestiune și control, care sunt efectuate, în general, la începutul perioadei de programare;
 - recesiunea economică mondială, care are un efect direct sub forma măsurilor de restricționare bugetară aplicate bugetelor publice și a dificultăților de obținere a finanțării interne;
 - resurse insuficiente pentru cofinanțarea proiectelor;
 - întârzieri în stabilirea și introducerea normelor la nivel european și național sau a orientărilor aferente, precum și norme incomplete sau neclare;
 - întârzieri în traducerea notelor orientative și în obținerea de clarificări din partea Comisiei, precum și o lipsă de coerență a orientărilor Comisiei;
 - proceduri naționale prea complicate și prea stricte, precum și modificările prea frecvente ale acestora;
 - necesitatea de a înființa instituții noi pentru punerea în aplicare a programelor, ceea ce ar putea întârzia demararea și executarea acestora;
 - o diferențiere insuficientă între autoritățile din statele membre, probleme legate de ierarhie între instituții și dificultăți interne privind alocarea sarcinilor și a responsabilităților;
 - implicarea insuficientă la nivel local și regional în elaborarea programelor operaționale;
 - număr limitat de resurse umane, personal calificat necorespunzător la nivel național și regional și dificultăți legate de păstrarea personalului;
 - dificultăți cu privire la înființarea unor sisteme de tehnologie a informațiilor;
 - o diferență între gradul de control și amploarea proiectului;
 - o pregătire inițială insuficientă cu privire la punerea în aplicare a proiectelor și lipsa unei rezerve de proiecte;
 - modificări legate de prioritățile în materie de investiții realizate din motive politice;
3. apreciază că multe din problemele identificate ar putea fi depășite prin implicarea, încă din faza de programare, a tuturor actorilor relevanți la nivel național, regional și local, astfel încât propunerile din viitoarele documente cadru și programe operaționale să răspundă cât mai bine nevoilor acestora, permițând astfel o contribuție mai importantă și mai clară la îndeplinirea obiectivelor europene;
4. reiterează că este necesar ca normele și procedurile să fie mai simple și mai flexibile atât la nivelul UE, cât și la nivel național, pentru a facilita accesul responsabililor de proiecte

la fondurile europene și pentru a promova buna gestionare a acestora de către serviciile administrative, fără a crea dificultăți majore beneficiarilor; consideră că simplificarea va contribui la alocarea rapidă a fondurilor, la înregistrarea unor rate de absorbție mai ridicate, la creșterea eficienței și a transparenței, la scăderea numărului de erori în aplicare și la scurtarea termenelor de plată; consideră că este necesar să se ajungă la un echilibru între simplificare și stabilitatea normelor, a procedurilor și a controalelor; observă că, în orice caz, furnizarea unor informații suficiente solicitanților și beneficiarilor potențiali reprezintă o condiție indispensabilă pentru punerea în aplicare cu succes;

5. subliniază că sporirea ratelor de absorbție poate conduce la rezultate eficiente numai atunci când normele comunitare sunt respectate;
6. este de părere că, fără a diminua atenția care ar trebui întotdeauna acordată verificării veniturilor, un accent deosebit ar trebui pus pe aspectele legate de obținerea de rezultate și de realizare a obiectivelor; consideră că, în conformitate cu dispozițiile actuale privind sistemele de aplicare, control și plată, ar trebui găsit un echilibru mai bun între, pe de-o parte, normele și procedurile necesare pentru asigurarea legalității și a regularității cheltuielilor UE și, pe de altă parte, orientarea sporită a politicii de coeziune către performanță și rentabilitate;
7. solicită eficientizarea programării, monitorizării și evaluării politicii de coeziune, în vederea îmbunătățirii rolului consultativ al Comisiei și a reducerii sarcinii administrative aferente controlului și auditului;
8. este de părere că ar trebui să se pună mai mult accent pe sancționarea fraudei decât a neregulilor formale; susține o abordare mai flexibilă și diferențiată în funcție de gravitatea neregulii identificate;
9. subliniază că ar trebui să se consolideze aplicarea principiului proporționalității în ceea ce privește procedurile de control în funcție de amploarea proiectului, prin simplificarea obligațiilor privind informațiile care trebuie furnizate și controlul efectuat în cadrul punerii în aplicare a proiectelor și programelor de mici dimensiuni; reamintește, totuși, că simplificarea normelor nu trebuie să afecteze în niciun caz transparența și responsabilitatea; solicită să se consolideze și să se îmbunătățească coordonarea activității de audit, să se elimine controalele redundante din statele membre cu un sistem de gestionare a fondurilor adecvat și, în următoarea perioadă de programare, să se adopte principiul de audit unic și să aplice cât mai des posibil, la fel ca și principiul „contractului de încredere”;
10. subliniază importanța majoră a adoptării la timp a cadrului financiar multianual și a existenței unor norme și orientări clare și definitive pentru statele membre, pentru a evita dificultățile de început, precum și întârzierile legate de elaborarea normelor naționale și de punerea în aplicare a condițiilor prealabile de către statele membre la începutul următoarei perioade de programare; afirmă necesitatea sprijinului tehnic din partea Comisiei, astfel încât să existe și la nivelul statelor membre o bună înțelegere a acestora; subliniază faptul că durata cadrului financiar multianual reprezintă un element-cheie pentru politica de coeziune și pentru capacitatea de absorbție, întrucât o durată prea scurtă a CFM creează obstacole pentru proiectele care, în același timp, se desfășoară pe o durată

mai lungă și sunt cele mai semnificative din punctul de vedere al dezvoltării;

11. invită statele membre să transpună mai rapid reglementările comunitare în dreptul național; subliniază importanța mobilizării unui personal pregătit și suficient de numeros pentru a face mai bine față provocărilor apărute pe teren;
12. subliniază avantajele și necesitatea unei sinergii și complementarități mai mari între toate fondurile cu gestionare partajată (FEDER, FSE, Fondul de coeziune, FEADR, FEP) și FED în cazul în care anumite regiuni europene se învecinează cu țări ACP; este de părere că ar trebui încurajată flexibilitatea între fondurile FSE și FEDER pentru a facilita finanțarea proiectelor integrate, respectând în același timp specificitatea și obiectivele fiecăruia dintre aceste fonduri; subliniază că armonizarea normelor și a procedurilor ar duce la simplificarea sistemelor de execuție și ar încuraja participarea potențialilor beneficiari la programele cofinanțate ale UE; amintește, în acest context, de potențialul pe care îl reprezintă finanțarea încrucișată, care nu este încă exploatat pe deplin;
13. invită Comisia și statele membre să garanteze că în prezent FSE este folosit de o manieră mai eficientă pentru a răspunde provocărilor socio-economice actuale determinate de recesiunea financiară, la toate nivelurile și în toate statele membre, și să asigure că viitorul FSE va contribui în mod concret și eficient la punerea în aplicare a Strategiei Europa 2020 în domeniul ocupării forței de muncă și al incluziunii sociale, ca un instrument vizibil, transparent, eficient, flexibil, simplu și ușor de utilizat, care este folosit pentru dezvoltarea capitalului uman, reflectând, în același timp, specificitățile și nevoile statelor membre și ale regiunilor;
14. subliniază că este necesară concentrarea eforturilor asupra unui număr limitat de priorități – cele mai urgente fiind reducerea nivelurilor istorice ale șomajului atinse în cadrul pieței interne, mai ales în ceea ce privește oferirea de locuri de muncă tinerilor și femeilor – pentru a garanta că proiectele la nivelul întregii UE sunt implementate mai eficient și că impactul și potențialul FSE sunt maximizate, sprijinind astfel Strategia Europa 2020, și subliniază, în același timp, că trebuie să se țină seama de diversele situații din statele membre și, în plus, că este necesar să se consolideze autonomia financiară a FSE și să se încurajeze flexibilitatea acestuia pentru a aborda provocările actuale din domeniul ocupării forței de muncă;
15. invită statele membre să încurajeze și să mențină un dialog extins cu toate părțile interesate la nivel național, regional și local pentru a identifica cu mai multă precizie necesitățile pieței muncii și pentru a îmbunătăți șansele de angajare a grupurilor sociale defavorizate și, în același timp, să țină seama în mod adecvat de necesitățile regionale și locale în formularea obiectivelor politice în contextul politicii de coeziune, asigurând, în același timp, că acestea își regăsesc expresia în obiectivele FSE; solicită să se acorde o atenție specială instruirii și formării angajaților cu calificare redusă pentru a mări șansele lor de angajare;
16. invită statele membre să îmbunătățească accesibilitatea FSE și să informeze populația cu privire la existența acestuia, precum și să actualizeze capacitățile de elaborare a proiectelor pentru a contribui la crearea de noi locuri de muncă decente și la îmbunătățirea incluziunii sociale;

17. invită Comisia și statele membre să acorde prioritate abordării integrate pentru proiectele de dezvoltare locală și regională, încurajând dezvoltarea inițiativelor locale ascendente pentru FSE și permițând îmbinarea mai multor surse de finanțare: programe operaționale, programe naționale și resurse private, la nivel de proiecte individuale;
18. regretă că, din cauza procedurilor administrative îndelungate și a normelor complicate, îndeosebi în anumite state membre, implementarea FSE este mai lentă decât fusese prevăzut, iar acest lucru îi descurajează pe mulți dintre potențialii beneficiari să solicite finanțare; încurajează alinierea obiectivelor FSE cu nevoile reale ale unei piețe a muncii care necesită investiții pentru îmbunătățirea formării profesionale și măsuri de protejare a artizanatului;
19. invită Comisia să revizuiască nivelul de cofinanțare, pentru a reflecta într-un mod mai adecvat nivelul de dezvoltare, valoarea adăugată a UE, tipurile de acțiuni, beneficiarii, capacitatea lor de absorbție și oportunitățile de dezvoltare; solicită, în acest sens, să se aloce politici de coeziune un buget comunitar suficient, într-o perioadă în care contribuțiile naționale și locale sunt limitate de politici bugetare naționale de austeritate; regretă că o parte din fondurile FSE disponibile nu sunt utilizate și ia act de faptul că în anumite state membre s-au înregistrat progrese semnificative; invită, prin urmare, statele membre să creeze mecanisme de sprijinire a micilor beneficiari (în general ONG-uri și IMM-uri locale) în procesul de elaborare a unor cereri de finanțare cu șanse bune de a fi acceptate și mecanisme de consiliere a acestora în perioada de punere în aplicare, asigurând, astfel, un proces mai eficient;
20. invită statele membre să utilizeze în mai mare măsură, conform unor norme clare, posibilitatea efectuării de plăți în avans către beneficiarii FSE;
21. subliniază necesitatea de a acorda o atenție continuă, sporită și specifică efectelor și rezultatelor programelor de dezvoltare finanțate din FSE prin îmbunătățirea sistemelor de evaluare și monitorizare și a setului de indicatori la nivelul UE, precum și la nivel național, regional și local, care ar trebui să se refere nu doar la nivelul cheltuielilor, ci și la calitatea politicilor urmărite; solicită Comisiei să ia în considerare factorii de incertitudine care afectează proiectele de lungă durată privind reinsertia profesională.
22. subliniază importanța anumitor reforme pentru creșterea capacității de absorbție în unele state membre și, prin urmare, necesitatea ca acestea să fie negociate de Comisie și respectivele state membre în momentul definirii contractului de parteneriat de dezvoltare și investiții, astfel încât să devină o condiție obligatorie pentru state; insistă cu precădere asupra importanței descentralizării și a conferirii de competențe autorităților regionale și locale;
23. sprijină opinia că arhitectura normativă a politicii de coeziune ar trebui să permită o flexibilitate mai mare în ceea ce privește organizarea programelor operaționale, pentru a reflecta mai bine natura și geografia proceselor de dezvoltare; sugerează că statele membre și regiunile ar trebui să beneficieze de suficientă flexibilitate în alegerea priorităților și elaborarea politicilor mixte adecvate;
24. invită statele membre să acorde o atenție sporită pregătirii proiectelor și să creeze o rezervă de proiecte prin care să poată fi minimizat riscul de depășire a costurilor și să fie

atinsă o rată ridicată de absorbție;

25. constată că, pentru reușita dezvoltării, punerii în aplicare și monitorizării politicilor necesare pentru atingerea obiectivelor strategiei Europa 2020, capacitatea instituțională a sectorului public la nivel național, regional și local, precum și capacitatea tehnică și administrativă a autorităților publice participante și a beneficiarilor sunt esențiale;
26. invită statele membre, cu sprijinul Comisiei și în coordonare cu autoritățile locale și regionale, să acorde atenție unei gestionări mai bune a resurselor umane, depunând în continuare eforturi pentru a atrage și păstra personalul calificat care să gestioneze fondurile UE, promovând formarea de înaltă calitate și evitând orice înlocuire de personal dacă nu este absolut necesar și cu unicul scop de a îmbunătăți eficiența acestora și, în consecință, capacitatea de absorbție; reamintește, în acest sens, posibilitățile de a utiliza fonduri din cadrul FSE și asistența tehnică pentru crearea capacităților necesare punerii în aplicare și monitorizării programelor; subliniază importanța ghișeelor unice la nivel descentralizat în asistarea partenerilor programului; invită statele membre să creeze „ghișee unice europene” la un nivel cât mai apropiat de cetățeni pentru a sprijini atât autoritățile locale, cât și cetățenii UE la redactarea cererilor de fonduri de coeziune;
27. constată că este necesar un grad ridicat de continuitate în ceea ce privește capacitatea și sistemele de gestiune și control în vederea valorificării experienței și a cunoștințelor dobândite în materie de management și invită statele membre să ia măsuri pentru a evita fluctuația personalului administrativ însărcinat cu gestionarea fondurilor;
28. invită Comisia să sporească asistența pe care o acordă statelor membre ale căror rate de absorbție, fiind sub media UE, indică o lipsă a capacității de absorbție; consideră că asistența sporită și cooperarea strânsă ar trebui să continue cel puțin până când țările în cauză ajung la un nivel de expertiză suficient pentru a produce rezultate fără ajutor extern special;
29. invită statele membre să înființeze forumuri sau rețele de schimb între structurile lor de punere în aplicare pentru a discuta despre experiențe și dificultăți și pentru a face schimb de bune practici; invită statele membre să susțină, de asemenea, beneficiarii în ceea ce privește respectarea cerințelor mai stricte în materie de control, acordându-le sprijin, în special prin folosirea de credite de asistență tehnică pentru a forma și asista actorii economici și sociali care ar putea să beneficieze de fonduri; propune utilizarea unui procent din sumele alocate programelor operaționale de asistență tehnică pentru astfel de acțiuni; invită statele membre să pregătească și să pună în aplicare cursuri de formare adecvate pentru potențialii beneficiari ai fondurilor;
30. reamintește importanța programelor de cooperare interregională și a programelor precum INTERACT și URBACT pentru identificarea și diseminarea bunelor practici și pentru formarea actorilor politici și administrativi în scopul utilizării optime a fondurilor; solicită ca acțiunile de promovare a amenajării teritoriului și a utilizării eficiente a fondurilor să devină eligibile pentru obținerea de credite în temeiul pilonului „cooperare interregională” al obiectivului de cooperare teritorială;
31. invită Comisia să înființeze un program de cooperare la nivelul UE bazat pe experiența legată de programul de înfrățire pentru a îmbunătăți cooperarea dintre regiunile cu o rată

de absorbție ridicată și regiunile cu o rată de absorbție scăzută și pentru a permite diseminarea celor mai bune practici;

32. sugerează crearea unei platforme online prin intermediul căreia beneficiarii, părțile interesate locale și regionale și instituțiile guvernamentale să facă schimb de cele mai bune practici cu privire la obstacole, probleme și posibile soluții;
33. invită Comisia să analizeze care sunt posibilitățile de introducere a unor sisteme informatice și de comunicații armonizate, ținând seama de diferențele dintre sistemele de gestiune și de control ale statelor membre și solicită, în acest sens, punerea în aplicare a unui program informatic uniform pentru monitorizarea utilizării fondurilor în cadrul programelor de cooperare teritorială;
34. invită Comisia să folosească sistemele de informare și comunicare pentru a dezvolta un sistem de alertă timpurie cu privire la absorbția fondurilor și să prezinte cel puțin un raport anual care să conțină informații referitoare la absorbția fondurilor regionale și structurale în fiecare regiune, raport care îi va permite Parlamentului European și Consiliului să monitorizeze punerea în aplicare a politicii de coeziune;
35. invită Comisia să coopereze în mod activ cu BEI, în special la elaborarea unor inițiative comune destinate să sporească eficiența și eficacitatea politicii de coeziune și să consolideze impactul fondurilor structurale prin garantarea de credite pentru finanțarea IMM-urilor;
36. consideră că, datorită flexibilității lor mai mari, parteneriatele public-privat la nivel regional și local”, pregătite cu mult timp înainte și conforme Strategiei Europa 2020, vor contribui la creșterea capacității de absorbție și la rezolvarea problemelor legate de cofinanțare; recomandă statelor membre să clarifice și să simplifice legislația națională astfel încât să faciliteze aceste parteneriate; subliniază că trebuie să se garanteze controlul democratic al parteneriatelor public-privat;
37. invită Comisia să verifice existența temeiurilor juridice privind aplicarea proiectelor PPP și să examineze eficiența acestora și, atunci când este cazul, să recomande statelor membre care nu au adoptat astfel de dispoziții legislative să pregătească și să adopte cât mai rapid proceduri pentru aplicarea eficientă a acestor proiecte la nivel local și regional, pentru a permite mobilizarea resurselor din fondurile structurale și de coeziune pentru proiecte PPP în următoarea perioadă de programare;
38. subliniază faptul că majoritatea IMM-urilor și mai ales întreprinderile mici și microîntreprinderile nu pot avea acces pe cont propriu la oportunitățile oferite de fondurile structurale din cauza constrângerilor administrative și financiare actuale și că acestea au nevoie de sprijin și consiliere din partea organizațiilor care le reprezintă la nivel regional și național; consideră că simplificarea normelor și a procedurilor este o condiție indispensabilă care asigură accesul acestora la fondurile structurale; solicită ca „Small Business Act”(Actul privind întreprinderile mici) și principiile acestuia „Gândiți mai întâi la scară mică”, „o singură dată” și principiul proporționalității trebuie să se aplice la fiecare nivel decizional pentru definirea priorităților de investiții și elaborarea procedurilor de gestionare, audit și control, cu scopul de a garanta o mai bună absorbție a fondurilor;

39. subliniază importanța partenerilor, așa cum au sunt definiți la articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 1083/2006, pentru capacitatea de absorbție a fondurilor; invită statele membre să informeze pe deplin și să sprijine cetățenii, reprezentanții societății civile, asociațiile și organizațiile nonguvernamentale și autoritățile regionale și locale cu privire la posibilitățile de finanțare, la eligibilitatea pentru cofinanțare prin fondurile structurale și de coeziune, la normele privind cofinanțarea și la normele privind rambursarea, să le comunice acestora unde pot găsi cereri de ofertă și să le susțină angajamentul privind utilizarea posibilităților de finanțare;
40. subliniază efectele pozitive ale utilizării instrumentelor financiare furnizate de Banca Europeană de Investiții, precum Jessica, pentru a lărgi resursele financiare totale fără a mări finanțarea publică directă;
41. menționează din nou că mecanismele de guvernare pe mai multe niveluri și principiul parteneriatului sunt elemente-cheie în ceea ce privește eficiența programelor operaționale și o capacitate de absorbție ridicată; solicită statelor membre, în conformitate cu principiile subsidiarității și a autonomiei lor instituționale, să consolideze cu consecvență principiile de parteneriat și transparență în cadrul stabilirii și aplicării programelor operaționale și să implice în acest fel de la început nivelurile regionale și locale și societatea civilă, în mod obligatoriu, global și durabil în conceperea și definirea priorităților de investiții, în toate fazele de stabilire, punere în aplicare și evaluare a programelor operaționale;
42. invită Comisia să organizeze o dezbatere mai deschisă cu privire la măsurile preconizate pentru accelerarea absorbției fondurilor structurale și de coeziune; sugerează, în acest sens, ca Comitetul Regiunilor să fie invitat să prezinte un aviz anual referitor la capacitatea de absorbție a tuturor statelor membre;
43. invită Comisia să garanteze că, pe lângă rolul său de a sprijini implementarea Strategiei Europa 2020 în toate statele membre, politica de coeziune reduce disparitățile dintre regiuni și microregiuni, ține seama în mod corespunzător de nevoile specifice ale regiunilor ultraperiferice și promovează o dezvoltare armonioasă în cadrul UE, inclusiv prin adoptarea unor instrumente și măsuri specifice suplimentare în domeniile care standardele europene sunt încă departe de a fi respectate;
44. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și statelor membre.

EXPUNERE DE MOTIVE

Introducere

De la sfârșitul anilor '90, absorbția fondurilor structurale și de coeziune a fost recunoscută ca preocupare principală în ceea ce privește punerea în aplicare a politicii de coeziune a UE. Multe state membre s-au confruntat cu dificultăți în ceea ce privește absorbția fondurilor structurale și de coeziune din bugetul UE, în special la începutul perioadei de după aderare. De aceea, acest raport analizează problemele, cauzele și bunele practici din perioada actuală de programare (2007-2013) și desprinde învățăminte pentru viitoarea politică de coeziune a UE.

Context general

Capacitatea de absorbție este înțeleasă de către raportor ca măsura în care un stat membru poate cheltui resursele financiare alocate din fondurile structurale și de coeziune într-un mod eficient și eficace. Această capacitate este necesară pentru a aduce o contribuție maximă la coeziunea economică și socială, folosind resursele disponibile din fondurile UE. Capacitatea de absorbție în ceea ce privește cererea înseamnă capacitatea reală a solicitanților de proiecte de a crea proiecte acceptabile. În ceea ce privește oferta, capacitatea de absorbție poate fi determinată de trei factori principali:

- capacitatea de absorbție macroeconomică, definită și măsurată în raport cu PIB-ul;
- capacitatea de absorbție financiară, definită drept capacitatea de cofinanțare a programelor și proiectelor susținute de UE, de planificare și de garantare a acestor contribuții naționale în bugetele multianuale, precum și de colectare a contribuțiilor de la partenerii implicați în diverse programe și proiecte;
- capacitatea administrativă, definită drept capacitatea și calificările autorităților centrale și locale de a pregăti programe și proiecte adecvate și oportune, de a lua decizii cu privire la acestea, de a asigura coordonarea partenerilor implicați, de a respecta cerințele administrative și pe cele în materie de raportare, de a finanța și de a monitoriza punerea în aplicare a programelor și a proiectelor și de a evita apariția unor nereguli.
- Capacitatea de absorbție nu este un parametru, ci o variabilă. Aceasta diferă în mod considerabil în diferitele state membre și, prin urmare, sunt necesare soluții individuale.

Obiectivul de a absorbi cât mai mult sprijin financiar posibil în acest context necesită eforturi permanente din partea statelor membre și implicarea administrației locale și regionale în fiecare etapă a procesului.

Cauze ale problemelor legate de absorbție

- **Probleme inițiale la începutul perioadei de programare**

Statele membre au întâmpinat dificultăți în finalizarea procedurilor de evaluare a conformității privind noul sistem de gestiune și control prevăzut de Regulamentul (CE)

nr. 1083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune. Acest lucru a dus la întârzieri în efectuarea plăților, întrucât aprobarea sistemului de către Comisie a fost o precondiție pentru primele plăți intermediare. În plus, punerea în aplicare în paralel a două perioade de programare (2000-2006 și 2007-2013) este, de asemenea, considerată o povară semnificativă care cauzează întârzieri la începutul perioadei actuale.

- **Probleme financiare**

Impactul recesiunii economice mondiale a creat dificultăți în multe state membre în privința utilizării fondurilor. Printre urmările acesteia s-au numărat probleme în ceea ce privește obținerea unor rezultate, modificări ale cererilor prognozate și tot mai multe restricții cu privire la finanțarea publică națională sau locală. Găsirea unor resurse suficiente pentru cofinanțarea proiectelor a devenit și mai dificilă.

- **Cerințe în materie de reglementare**

În general, în cadrul de reglementare 2007-2013 gradul de claritate a crescut, în comparație cu versiunea anterioară, însă sunt necesare eforturi suplimentare. Dificultățile statelor membre în ceea ce privește cerințele în materie de reglementare au fost cauzate, printre altele, de probleme de incompatibilitate, deoarece, în unele cazuri, cerințele CE nu erau compatibile cu reglementările naționale existente, care au trebuit să fie revizuite.

Alte probleme au fost cauzate de întârzieri legate de definirea și de introducerea normelor UE și naționale sau de orientările aferente, precum și de existența unor norme lacunare sau neclare. Anumite norme de reglementare ar trebui să fie adaptate și mai mult pentru a ține seama de experiența acumulată în timpul etapei de punere în aplicare. În plus, definirea unor norme de eligibilitate a provocat dificultăți. Unele dintre programele operaționale (PO) de cooperare teritorială s-au confruntat cu dificultăți în ceea ce privește normele naționale de eligibilitate, deoarece, în funcție de numărul de state membre implicate, există o serie de seturi diferite de norme naționale.

Au putut fi observate întârzieri semnificative în traducerea notelor orientative și în obținerea de clarificări din partea Comisiei în ceea ce privește, de exemplu, evaluarea impactului asupra mediului și eligibilitatea costurilor. Alte dificultăți au fost cauzate de schimbări frecvente ale cerințelor naționale și de lipsa de coerență a orientărilor CE, întrucât instituțiile UE și-au schimbat modul de interpretare a reglementărilor în timpul perspectivei financiare.

- **Cerințe organizatorice**

Dificultățile statelor membre în ceea ce privește cerințele organizatorice au fost provocate de necesitatea de a înființa instituții noi, de diferențierea insuficientă între autorități, de problemele legate de ierarhie între instituții și de dificultățile privind alocarea sarcinilor și a responsabilităților. În unele cazuri, au fost înființate prea multe organizații, iar funcțiile au fost dublate.

- **Resursele umane**

Regulamentul general nu prevede nicio cerință specifică în ceea ce privește calitatea și numărul de resurse umane necesare pentru respectarea cerințelor în materie de gestiune și control. Având în vedere cerințele în materie de control mai stricte, numărul limitat al resurselor umane și calificările insuficiente ale acestora la nivel național și regional reprezintă o preocupare importantă. S-au înregistrat dificultăți în ceea ce privește păstrarea personalului. Restricțiile privind ocuparea forței de muncă în sectorul public datorate crizei presupun o creștere a numărului de controale efectuate de personal extern. Rotația personalului în cadrul Comisiei ar putea provoca schimbări în modul de interpretare a anumitor norme în timpul punerii în aplicare a PO.

- **Sisteme de tehnologie a informațiilor**

Au putut fi observate întârzieri importante cauzate de dificultăți legate de crearea de sisteme de tehnologie a informației, de orientări ale Comisiei privind sistemele de comunicații și informatice formulate insuficient de clar sau prezentate cu întârziere, precum și de calitatea și de oportunitatea orientărilor naționale referitoare la sistemele de comunicații și informatice.

- **Cerințe în materie de control**

Existența unor cerințe consolidate în materie de control a asigurat o mai mare claritate, cu toate acestea există o lipsă de echilibru între control și conținut. Cerințele de reglementare pentru perioada 2007-2013 se referă cu precădere la problemele legate de control și acordă mai puțină atenție conținutului. Beneficiarii sunt descurajați de cerințele în materie de control, iar administratorii dedică mai mult timp evaluării respectării acestora și nu realizării obiectivelor legate de PO. În plus, cerințele naționale în materie de control depășesc cadrul reglementării UE.

Propuneri în vederea creșterii capacității de absorbție

Normele referitoare la fondurile structurale și de coeziune sunt complexe și, prin urmare, greu de respectat, ceea ce duce la apariția unor erori. Prin urmare, statele membre consacră prea mult timp încercând să gestioneze și să controleze aceste erori. Raportorul este de părere că normele și procedurile ar trebui simplificate pentru a atinge rate de absorbție mai ridicate, pentru a diminua erorile și pentru a crește eficiența. Totodată, ar trebui să se găsească un echilibru între simplificarea și stabilitatea normelor și a procedurilor.

Accentul ar trebui pus mai degrabă pe plățile efectuate pentru obținerea de rezultate și nu pe verificarea contribuțiilor. Ar trebui să se ia în considerare dacă este posibil să se acorde mai mare atenție mai degrabă fraudei și nu neregulilor formale, precum și unui tratament mai diferențiat al neregulilor, care să permită o anumită flexibilitate în funcție de gravitatea neregulii identificate. Poate fi necesară chiar și o analiză cu privire la marja de eroare legată de cheltuielile aferente proiectelor. De asemenea, ar trebui consolidată coordonarea activității de audit, prin aplicarea principiului auditului unic. Raportorul subliniază faptul că ar trebui să fie consolidată proporționalitatea dintre volumul de sprijin și cerințele în materie de control.

Ar trebui găsit un echilibru mai bun între, pe de-o parte, normele și procedurile necesare pentru asigurarea legalității și regularității cheltuielilor UE și, pe de altă parte, obiectivul de a face politica de coeziune mai eficientă și mai rentabilă. Comisia ar trebui să propună o modalitate prin care să se acorde o mai mare atenție realizării obiectivelor, fără a se face excepție de la regula-cheie privind buna gestiune financiară.

Raportorul subliniază faptul că adoptarea la timp a cadrului financiar multianual și a unor norme și orientări clare și definitive pentru statele membre este de o importanță majoră.

Raportorul consideră, de asemenea, că există posibilități considerabile de a alinia mai bine sistemele de programare și de punere în aplicare. Armonizarea normelor și a procedurilor poate conduce la sisteme simplificate de execuție și poate încuraja participarea potențialilor beneficiari la programele cofinanțate ale UE. Ar putea fi luată în considerare posibilitatea de a spori flexibilitatea în vederea sprijinirii acțiunilor de tip FSE în cadrul programele FEDER și viceversa.

În opinia raportorului, statele membre ar trebui să acorde o atenție sporită pregătirii proiectelor și rezervelor de proiecte pentru a gestiona cu succes fondurile structurale și de coeziune. De asemenea, acestea trebuie să depună eforturi pentru a atrage și a păstra personalul calificat la fiecare nivel al gestionării și al punerii în aplicare a fondurilor UE.

Raportorul atrage atenția asupra diferențelor mari în ceea ce privește capacitatea de absorbție a statelor membre. Prin urmare, acesta propune crearea unui program de cooperare între statele membre destinat schimbului de bune practici. La final, acesta menționează din nou importanța guvernantei pe mai multe niveluri și a principiului parteneriatului în ceea ce privește gestionarea fondurilor structurale și de coeziune.

21.6.2011

AVIZ AL COMISIEI PENTRU OCUPAREA FORȚEI DE MUNCĂ ȘI AFACERI SOCIALE

destinat Comisiei pentru dezvoltare regională

referitor la absorbția fondurilor structurale și de coeziune: învățăminte desprinse pentru viitoarea politică de coeziune a UE (2010/2305(INI))

Raportoare pentru aviz: Edit Bauer

(*) Procedura comisiilor asociate – articolul 50 din Regulamentul de procedură

SUGESTII

Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale recomandă Comisiei pentru dezvoltare regională, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

- A. întrucât politicile UE în domeniul economic, regional și social sunt interconectate, iar eficiența lor depinde de soluționarea problemelor legate de absorbția fondurilor, în timp ce problemele legate de capacitatea de absorbție a diverselor fonduri în statele membre sunt adesea similare; întrucât, totuși, acestea diferă de la o regiune la alta, din cauza specificității caracteristicilor socio-culturale ale acestora, care determină diferențe în ceea ce privește capacitatea de acces, de utilizare și de absorbție a fondurilor europene, care trebuie luate în considerare în mod corespunzător;
- B. întrucât regiunile cele mai defavorizate și microregiunile nu dispun de resursele financiare și umane și nici de sprijinul administrativ necesare în vederea utilizării adecvate a fondurilor UE la care au acces;
- C. întrucât politica regională a UE este un instrument indispensabil pentru promovarea coeziunii economice și sociale, care permite Uniunii să ia măsuri pentru reducerea decalajelor dintre regiuni, promovarea unei convergențe reale și stimularea dezvoltării, a

creării de locuri muncă de calitate și a progresului social, instrument care este, de asemenea, în beneficiul regiunilor mai puțin dezvoltate;

- D. întrucât Fondul social european (FSE) furnizează un sprijin esențial politicilor privind piața forței de muncă și joacă un rol important în promovarea incluziunii sociale, și întrucât se impune creșterea considerabilă a finanțării acestuia,
1. invită Comisia și statele membre să garanteze că FSE este folosit de o manieră mai eficientă astăzi, pentru a răspunde la provocările socio-economice din prezent determinate de recesiunea financiară, la toate nivelurile și în toate statele membre, și să asigure că viitorul FSE va contribui în mod concret și eficient la punerea în aplicare a Strategiei Europa 2020 în domeniul ocupării forței de muncă și al incluziunii sociale, în calitate de instrument vizibil, transparent, eficient, flexibil, simplu și ușor de utilizat care este folosit pentru dezvoltarea capitalului uman, reflectând, în același timp, specificitățile și nevoile statelor membre și ale regiunilor;
 2. solicită Comisiei să garanteze consolidarea și coordonarea cooperării dintre diversele fonduri structurale și de coeziune, având în vedere atât crearea unei sinergii mai mari între diversele fonduri, cât și norme de aplicare comune;
 3. invită toate instituțiile UE și statele membre să faciliteze accelerarea adoptării concluziilor pentru documentele-cheie, precum cadrul financiar multianual și regulamentele din domeniu, în vederea depășirii dificultăților inițiale, care ar putea apărea la începutul următoarei perioade de programare, așa cum a fost cazul la începutul perioadei de programare 2007-2013;
 4. încurajează Comisia și statele membre să consolideze guvernanta pe mai multe niveluri, care ar trebui să includă nu doar punerea în aplicare a politicilor FSE și gestionarea fondului, ci și dezvoltarea Strategiei UE 2020 ca atare;
 5. subliniază că este necesar să se concentreze eforturile asupra unui număr limitat de priorități – cele mai urgente fiind reducerea nivelurilor istorice ale șomajului atinse în cadrul pieței interne, atrăgând atenția în mod special asupra locurilor de muncă destinate tinerilor și femeilor – pentru a garanta că proiectele la nivelul întregii UE sunt implementate mai eficient și că impactul și potențialul FSE sunt maximizate, sprijinind astfel Strategia Europa 2020; subliniază, în același timp, că trebuie să se țină seama de diversele situații din statele membre și, mai mult, că este necesar să se consolideze autonomia financiară a FSE și să se încurajeze flexibilitatea acestuia pentru a aborda provocările actuale din domeniul ocupării forței de muncă;
 6. invită statele membre să încurajeze și să mențină un dialog extins cu toate părțile interesate la nivel național, regional și local pentru a identifica cu mai multă precizie necesitățile pieței muncii și pentru a îmbunătăți șansele de angajare a grupurilor sociale defavorizate; le invită, în același timp, să țină seama în mod adecvat de necesitățile regionale și locale în vederea formulării unor obiective în contextul politicii de coeziune, asigurând, în același timp, reflectarea acestora în obiectivele FSE; solicită să se acorde o atenție specială instruirii și formării angajaților cu calificare redusă pentru a crește șansele de angajare a acestora;

7. invită statele membre să îmbunătățească accesibilitatea FSE și să sensibilizeze populația cu privire la existența acestuia, precum și să actualizeze capacitățile de elaborare a proiectelor pentru a contribui la crearea de noi locuri de muncă decente și la îmbunătățirea incluziunii sociale;
8. invită Comisia și statele membre să acorde prioritate abordării integrate pentru proiectele de dezvoltare locală și regională, încurajând dezvoltarea inițiativelor locale ascendente pentru FSE și permițând îmbinarea mai multor surse de finanțare: programe operaționale, programe naționale și resurse private, la nivel de proiecte individuale;
9. sprijină opinia că arhitectura normativă a politicii de coeziune ar trebui să permită o flexibilitate mai mare în ceea ce privește organizarea programelor operaționale, pentru a reflecta mai bine natura proceselor de dezvoltare și spațiul geografic al acestora; sugerează că statele membre și regiunile ar trebui să beneficieze de suficientă flexibilitate la alegerea priorităților și elaborarea politicilor mixte adecvate;
10. invită Comisia să garanteze că, pe lângă rolul său de a sprijini implementarea Strategiei Europa 2020 în toate statele membre, politica de coeziune reduce disparitățile dintre regiuni și microregiuni, ține seama în mod corespunzător de nevoile specifice ale regiunilor ultraperiferice și promovează o dezvoltare armonioasă în cadrul UE, inclusiv prin adoptarea unor instrumente și măsuri specifice suplimentare în domeniile care sunt încă departe de standardele europene;
11. regretă că, din cauza procedurilor administrative îndelungate și a normelor complicate, îndeosebi în anumite state membre, implementarea FSE are loc mai încet decât fusese prevăzut, iar mulți dintre potențialii beneficiari sunt descurajați în demersul de a solicita finanțare; subliniază nevoia de a simplifica eligibilitatea cheltuielilor, gestionarea și evaluarea, folosind indicatori preciși, comuni și ușor de folosit; insistă ca sistemele de audit și de control ale fiecărei regiuni să se bazeze pe standarde de cel mai înalt nivel; solicită o mai bună coordonare între diferitele niveluri de control (regional, național și UE) în ceea ce privește termenele, recomandările și rezultatele; consideră că regionalizarea programelor operaționale nu va presupune, în mod obligatoriu, intensificarea controalelor; recomandă ca frecvența controalelor să se bazeze mai mult pe valoarea subvențiilor și pe neregulile apărute, conform principiului proporționalității; încurajează alinierea obiectivelor FSE cu nevoile reale ale unei piețe a muncii care necesită investiții pentru îmbunătățirea formării profesionale și măsuri de protecție a artizanatului;
12. invită statele membre să transpună mai rapid reglementările comunitare în dreptul național; subliniază importanța mobilizării unui personal pregătit și suficient de numeros pentru a face mai bine față provocărilor apărute pe teren;
13. invită Comisia să revizuiască nivelul de cofinanțare, pentru a reflecta într-un mod mai adecvat nivelul de dezvoltare, valoarea adăugată a UE, tipurile de acțiuni, beneficiarii, capacitatea lor de absorbție și oportunitățile de dezvoltare; solicită, în acest sens, să se aloce politicii de coeziune un buget comunitar suficient, într-o perioadă în care contribuțiile naționale și locale sunt limitate de politici bugetare naționale de austeritate; regretă că o parte din fondurile FSE disponibile nu sunt utilizate și ia act de faptul că în anumite state membre s-au înregistrat progrese semnificative; invită, prin urmare, statele

membre să creeze mecanisme de sprijinire a micilor beneficiari (în general ONG-uri și IMM-uri locale) în procesul de elaborare a unor cereri de finanțare de succes și mecanisme de consiliere a acestora în perioada de punere în aplicare, asigurând, astfel, un proces mai eficient;

14. invită statele membre să creeze „ghișee unice europene” la un nivel cât mai apropiat de cetățeni pentru a sprijini atât autoritățile locale, cât și cetățenii UE la redactarea cererilor de fonduri de coeziune;
15. subliniază faptul că procedurile de gestionare, de raportare și de control trebuie să fie proporționale cu amploarea proiectelor, deoarece, în condițiile actuale, instituțiilor mici și autorităților locale mici le este foarte greu să pună în aplicare proiectele; prin urmare, în următoarea perioadă de programare, trebuie elaborate dispoziții speciale pentru subvențiile europene de proporții mici;
16. consideră că, având în vedere criza economică și financiară gravă care afectează mai multe state membre și regiuni ale acestora, procentul de cofinanțare aplicabil instituțiilor și asociațiilor naționale în cazul proiectelor sprijinite de fonduri comunitare nu ar trebui să depășească 10 % în cazul tuturor fondurilor structurale, astfel încât să se permită o absorbție mai mare a resurselor destinate coeziunii;
17. invită statele membre să conceapă și să organizeze cursuri de formare adecvate pentru potențialii beneficiari ai fondurilor;
18. invită statele membre să utilizeze în mai mare măsură, conform unor norme clare, posibilitatea efectuării de plăți în avans către beneficiarii FSE;
19. solicită eficientizarea programării, monitorizării și evaluării politicii de coeziune, în vederea îmbunătățirii rolului consultativ al Comisiei și a reducerii sarcinii administrative aferente controlului și auditului;
20. subliniază necesitatea de a acorda o atenție continuă, sporită și specifică efectelor și rezultatelor programelor de dezvoltare finanțate din FSE prin îmbunătățirea sistemelor de evaluare și monitorizare și a setului de indicatori la nivelul UE; precum și la nivel național, regional și local, care ar trebui să se refere nu doar la nivelul cheltuielilor, ci și la calitatea politicilor urmărite; solicită Comisiei să ia în considerare factorii de incertitudine care afectează proiectele de lungă durată pentru reinserția profesională.
21. constată că capacitatea instituțională a sectorului public la nivel național, regional și local, precum și capacitatea tehnică și administrativă a autorităților publice participante și a beneficiarilor sunt esențiale pentru reușita dezvoltării, a punerii în aplicare și a monitorizării politicilor necesare pentru atingerea obiectivelor strategiei Europa 2020;
22. constată că este necesar un grad ridicat de continuitate în ceea ce privește capacitatea și sistemele de gestiune și control în vederea valorificării experienței și a cunoștințelor dobândite în materie de management; prin urmare, invită statele membre să ia măsuri pentru a evita fluctuația personalului administrativ însărcinat cu gestionarea fondurilor.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	16.6.2011
Rezultatul votului final	+: 39 -: 1 0: 2
Membri titulari prezenți la votul final	Regina Bastos, Edit Bauer, Heinz K. Becker, Jean-Luc Bennahmias, Mara Bizzotto, Philippe Boulland, Milan Cabrnock, David Casa, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Tadeusz Cymański, Frédéric Daerden, Proinsias De Rossa, Frank Engel, Sari Essayah, Ilda Figueiredo, Marian Harkin, Nadja Hirsch, Danuta Jazłowiecka, Martin Kastler, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Veronica Lope Fontagné, Elizabeth Lynne, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Óry, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu
Membri supleanți prezenți la votul final	Vilija Blinkevičiūtė, Julie Girling, Kinga Göncz, Sergio Gutiérrez Prieto, Richard Howitt, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Jan Kozłowski, Evelyn Regner, Dirk Sterckx

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	12.7.2011
Rezultatul votului final	+ : 43 - : 2 0 : 1
Membri titulari prezenți la votul final	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Charalampos Angourakis, Catherine Bearder, Victor Boștinaru, Zuzana Brzobohatá, John Bufton, Alain Cadec, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Elie Hoarau, Brice Hortefeux, Danuta Maria Hübner, Juozas Imbrasas, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva, Petru Constantin Luhan, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Franz Obermayr, Jan Olbrycht, Markus Pieper, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Michael Theurer, Michail Tremopoulos, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Membri supleanți prezenți la votul final	Andrea Cozzolino, Karima Delli, Ivars Godmanis, Karin Kadenbach, Marek Henryk Migalski, Vilja Savisaar-Toomast, Elisabeth Schroedter, Derek Vaughan
Membri supleanți (articolul 187 alineatul (2)) prezenți la votul final	Norica Nicolai